

בדרו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

פתיחת מחזור חדש בלימוד יומי בספר "ארחות יושר" בתוכנית "מדובבי שיח" בהיכלי הישיבות.

הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א: "רואים את התועלת העצומה שיש לרבים מהרעיון הנפלא הזה, ומחובתנו לחזק שירבו ספסלי הלומדים" ♦ הגאון הגדול רבי יהודה אריה דינר שליט"א: "בספר "ארחות יושר" מרן רבינו זצוק"ל נתן לנו בזה את מפתחות של היראת שמים ושל הגדלות בתורה" ♦ הגאון הצדיק רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א: "אין שום ספק שהזכות שלו תמשיך לעמוד לכל אלו ששונים ממשנתו" ♦ הגאון הגדול רבי יואל מקלב שליט"א: "רבינו מצא שזה יכול בדור האחרון שלנו ליישר את הארחות". ♦ הגאון רבי נחום בויאר שליט"א: "אני שומע שבאמת יש הרבה הרבה ששותפים בזה ומרגישים שכל יום ויום זה עליה שלהם".

חתדב"י הגאון הגדול רבי אלעזר דוד אפשטיין שליט"א ר"מ ישיבת תורה בתפארתה. בנו חביבו של רבינו זצוק"ל - הגאון הגדול רבי יצחק שאול קניבסקי שליט"א מח"ס בר גיבול. הגאון הגדול רבי יואל מקלב שליט"א ר"מ בישיבת בית מדרש עליון, ורב קהילת אילת השחר ב"ב. הגאון רבי נחום בויאר ר"י תורת יעקב. הנחה את המעמד הרה"ג רבי משה מרדכי אנגלרד משגיח ישיבת תורת חיים ב"ב.

תכונה רבתית לקראת תחילת המחזור החדש שיחל בעז"ה יום רביעי ז' שבט ויסיימו יחדיו בני הישיבות הגדולות ביום היארציית השני לסילוקו של רשכבה"ג מרן רבינו זצוק"ל. כאשר בימים אלה עומדים בישיבות רבות נוספות להצטרף לתוכנית עם תחילת המחזור.

ביראת הכבוד זכו המשתתפים להאזין למשאות החיזוק מהגאונים הגדולים שליט"א בחשיבות החיזוק בלימוד בספר הקדוש "ארחות יושר".

...

הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א

ברשות הרב שליט"א, רבנים, בני הישיבה, ממש כמה מילים ספורות. אין צורך יותר להאריך במעלת הלימוד בספר "ארחות יושר", כבר דובר על זה בזמן יסוד הרעיון הנפלא הזה.

מה שעכשיו אפשר להוסיף, העולם שואל למה נקבע שמחת תורה בשמיני עצרת, היה צריך להיות בחג השבועות? ואומרים שבשבועות היה "קבלת" התורה, אבל בשמחת תורה, זה אחרי שכבר למדו, וכבר ראו את התורה, ראו את מעלת התורה.

ועל דרך זה אפשר לומר כאן, כפי שאנחנו שומעים מכל אלה שלומדים את הספר ארחות יושר על התועלת העצומה שיש, ועד כמה שמרגישים שהתחזקו, מרגישים שהדברים מדברים אליהם, כל אחד אומר בנוסח שלו, אבל רואים את התועלת העצומה שיש.

במוצאי שבי"ק פרי מקץ, נערך מעמד רב רושם לבני הישיבות ברוב פאר והדר בראשות גדולי התורה שליט"א, לקראת פתיחת מחזור לימוד בהיכלי הישיבות הגדולות בספר המוסר "ארחות יושר" במסגרת תוכנית "מדובבי שיח" שמבית מכון "שיח אמונה", לזכרו של רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל ולעילוי נשמתו הטהורה.

תוכנית "מדובבי שיח" אשר הוקמה לאחר סילוקו של מרן זצוק"ל ופעלה בהיכלי ישיבות חשובות רבות, כאשר במסגרת המיזם השתתפו רבים רבים מבני הישיבות בסדר לימוד קבוע המחולק לימים והספקים בספר המוסר "ארחות יושר" אשר כידוע שמאז שהוציאו לאור רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל נתקבל בקרב תפוצות ישראל בכלל, ובציבור בני התורה בפרט, כספר שבכוחו לעורר כל לב לתיקון המעשים.

כמה ממרביצי התורה אף העלו על נס, שמלבד לתועלת הגדולה שחשו המשתתפים בסדרי הלימוד בתוכנית, בנוסף אף התחזק הלימוד באופן כללי בסדרי המוסר בישיבות שפעלה התוכנית בהיכלה, ובימים אלו עם ההתחדשות בהמשך השקידה בהיכלי התורה בהמשך חודשי זמן חורף, עומד להתחיל מחזור לימוד חדש ובמסגרתו יתאחדו בני הישיבות הגדולות בלימוד יומי וקבוע בספר, וכדברונ ותמריץ ללימוד, יערכו גם הפעם אי"ה הגרלות רבות בכל מקום ומקום בין המשתתפים, ובנוסף נערכים להוסיף במחזור זה גם הגרלות חודשיות ייחודיות לדברונ הקביעות.

במעמד המרום "להודות ולהלל" לרגל פתיחת המחזור שנערך בליווי כלי שירה וזימרה לכבודם של עמלי התורה בני הישיבות, בראשות גדולי התורה, הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א ר"י ארחות תורה, הגאון הגדול רבי יהודה אריה דינר שליט"א רב מרכז בני ברק, הגאון הצדיק רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א משגיח ישיבת ארחות תורה.

כשעושים דבר שיש בו תועלת לרבים, מחובתנו לחזק את הדבר, ובעזה"י יתרבו הספסלים, וחברך חברא אית ליה, כל אחד שכבר נהנה מהאור, ישפיע על אחרים גם כן, ונזכה להתחזק, וזכותו של רבי חיים זצוק"ל יעמוד לנו.

...

הגאון הגדול רבי יהודה אריה דינר שליט"א

ברשות ידידי הגאון רבי שאול שליט"א, רק נגיד מילה אחת, למדנו מרבינו הגדול זצוק"ל דבר אחד שלא ידענו, ידענו ש"ס יש לו, ש"ס כל התורה כולה, בזה שרבינו כתב ארחות יושר גילה לנו יסוד, יש לנו כלל אם אין יראה אין תורה, אם אין תורה אין יראה, תורה בלי יראת שמיים לא הולך, והגמ' אומרת שיראת שמיים זה המפתח להכנס לתורה, בלי מפתחות אומרת הגמ' אי אפשר להכנס.

יוצא לפי זה שרבינו גילה לנו שנתן לנו מפתח של יראת שמיים, ללמוד את הספר כל פרטי הספר, לאט לאט כל יום, שמעתי כמה פעמים ממרן ראש הישיבה רבינו גרשון זכר צדיק לברכה ששאלו אותו איזה ספר ללמוד, אז הוא אמר ספר שבן אדם יש לו חשק ללמוד, מוסר לא הולך זה אני חייב ללמוד כעת, רבינו גרשון תמיד אמר תיקח ספר שיש לך חשק ללמוד, ותלמד את זה אז תצליח ביראת שמיים.

ספר שרבינו כתב כל כך גישמאק, בכל ענינים זה גם יראת שמיים וגם תורה, גם ידיעת התורה, **ולכן עם כזה מתיקות של יראת שמיים אז מקיימים בזה אין אדם ללומד אלא מה שליבו חפץ,** בעזר ה' אני גם מקבל על עצמי ללמוד בלי נדר את הספר על פי הסדר, [א.ה. במסגרת התכנית מדובבי שיח], בלי נדר **אני גם כן רוצה לקבל את המתיקות תורה, המפתח להכנס,**

אנחנו מחזקים בתורה ויראת שמיים, עכשיו אנחנו אסרו חג חנוכה, שמעתי פעם ממגיד מאי חנוכה תנו רבנן, אז המגיד אמר מאי חנוכה? מה נשאר מחנוכה? הלאטקעיס? הלביות? שום דבר לא נשאר! מה נשאר? **דתנו רבנן, לומדים, לוקחים את התורה מחנוכה, זה נשאר,** עכשיו אנחנו יוצאים מחנוכה, ימי הם רצו להשכיחם תורתך, **אך אנחנו מקבלים את המפתח להכנס לתוך התורה,** בעזר ה' יתברך נזכה כולנו בקרוב ממש לבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

...

הגאון הצדיק רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א:

רגעים מרגשים, רגעים מרוממים, רגעים קדושים, חז"ל אומרים שכשאחרון ראה את כל הנשיאים מביאים לחנוכה המזבח כמו שקראנו בכל ימי החנוכה, חלשה דעתו שהוא לא הביא כלום, אמר לו הקב"ה שלך גדולה משלהם, מה זה, בהעלותך, מבואר בראשונים זה הולך על ימות החנוכה, הנשיאים הביאו, בית המקדש, מקום משכן של הקדושה, אבל לא זכינו בעוונותינו, חרב שמש, על הר ציון ששמש, אבל נרות חנוכה, הנרות של בית המקדש, מדליקים נרות חנוכה שלך גדולה משלהם, דבר שהוא נצחי, הוא נשאר לתמיד גדולה משלהם.

היו הרבה גדולי דורות, הרבה ענקי הרוח, **אבל זכה מרן שר התורה שהתורה שלו היא נצחית,** הוא הנחיל לנו ירושה, דבר נדיר גם בכמות לא רק באיכות, דברים, באמת צריך אולי קצת לרחם עליו, ככה הוא כמעט בחיים הרבה לא ישן, בשעתו שהוא היה עוד צעיר לימים ואף אחד עדיין לא ידע עתידות, אמר אז הגאון רבי ראובן פיין שהיה שכן שלו, אין לי ספק שפה יצמח גדול הדור, החשמל אצלו בבית לא כבה כל הזמן, כל הזמן רק ללמוד וללמוד.

חשבו שאחרי זה בקבר הוא יוכל לישון, אבל חז"ל אומרים כל ת"י שאומרים דבר שמועה מפיו שפתותיו דובבות בקבר, כל היום אומרים דבר שמועה מפיו, לא מפסיקים, לא נותנים לו במנוחה, כתוב שצדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, אבל עם זה הוא שמח, התורה שלו ממשיכה, התורה שלו בתורה, התורה שלו במוסר, במה לא? כזה ראה וקדש, האדם השלם.

אני רוצה להגיד לכם שתי דברים קטנים, אנחנו אמרנו בעל הניסים מסרת גיבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים ניחא, אבל מה זה טמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך, מה פה הרבותא, וכי ראוי וכי יאה וכי נאה שיהיה הפוך? מה פירושו של השמועה.

אז אני יגיד לכם שני דברים, דבר ראשון של מרן הרב אלישיב, ואני שמעתי וראיתי גם כן הלכה למעשה ממרן שר התורה, מרן הרב אלישיב הביא את הגמרא במעילה ד"י, הגמ' מספרת שרבי אלעזר ב"ר רבי שמעון בר יוחאי הלכו לבטל גזירה ונזדמן להם שד בן תמליון ועזר להם ובטלו הגזירה, ובכה רבי שמעון ואמר שפחת אברהם, הגר, זכתה שמלאכים נגלו לה שלש פעמים, ואנחנו היינו צריכים לאיזה שד, אמר ע"ז מרן הרב אלישיב מה אכפת להם, **רק רואים שהקב"ה מראה סבר פנים יפות, אז גם השליחות נעשית בקדושה וטהרה, עם מלאכים ולא עם שדים.**

אני רוצה לספר לכם סיפור מעניין בשעתו היה תקופה שהממשלה נתנה הרבה כסף לאברכים, ואחרי זה, זה נפסק, ואז היה שברון לב גדול לאברכים, התרגלו כבר אחרת, מה יהיה, ביקשו ממני שאכנס איתם למרן שר התורה, נכנסתי, הוא התחיל לצחוק: למה אנשים אוהבים דווקא דרך לכלוך, מה אכפת להם שיהיה לכם דרך נקיה, לא הבנו מה הוא מדבר בכלל.

ואז הוא הסביר: הממשלה עוזרת לאברכים? הקב"ה נותן, הקב"ה לא יעזוב את האברכים, עד היום היו צריכים לקבל את זה דרך צינור מלוכלך שנקרא ממשלה שרחוקה מתורה ומצוות ולא יודעת להעריך בן תורה, היום הממשלה תפסיק ואז הם יקבלו את זה מדרך אחרת, יששכר זובולון, אוהבי תורה, אנשים ששמחים להיות שותפים, אנשים שיודעים להעריך, למה עצובים? הפוך, תגידו תורה רבה, ככה הוא אמר לנו.

אנחנו גם היום אומרים שכעת הפסיקו קצת בתמיכות של ישיבות, מעבירים את זה לדברים אחרים, **צריך רק לשמות, לקבל לישיבות מאוהבי תורה שיודעים להעריך תורה בשלימות, תורה בטהרתה,** שיודעים להעריך שמלחמה מנהלים דרך תורה.

ופה אני רוצה לספר לכם סיפור מעניין, אחייני הרה"ג רבי נח מרבני ישיבת נחלת דן שע"י ישיבת בימ"ד עליון סיפר לי שהוא פגש קצין בכיר בצבא, שאמר לו איבדנו המון עם זה שהיום במלחמה רבי חיים איננו, אחייני התפלא לשמע הדברים.

הקצין הסביר לי מה זאת אומרת את השאלות הקשות היינו שואלים את רבי חיים והוא היה משיב לנו, והוסיף וסיפר לו לפי תומו שפעם היה להם שאלה גדולה במלחמה, היה צריך לנהל קרב והיה שלושה אפשרויות, מקומות מאיפה להתחיל את המלחמה, ובאו לרבי חיים, הביאו לו את המפה ושאלו אותו דרך איזה מקום להתחיל את המלחמה, רבי חיים הצביע על מקום אחד.

אז אחייני שאל אותו נו נו וזה הצליח? הקצין הסתכל עליו כמו על אפיקורס, **הרי רבי חיים אמר, יש לך צד שלא הצליח? בטח הצליח, הוא ניהל את המערכה הזאת.**

בלעם שירד משם, ואומר כי אלה מכוחות הנפש להיות דבקה בעת הראיה, **כי הראיה עצמה מקשרת ומחברת** שאפשר לברך ואפשר לקלל חלילה, זה מה שבלק רצה שיקלל על ידי הראיה, הראיה מחברת, אז גם אנחנו צריכים להדליק את הנרות בנוסח שאנו, אנחנו צריכים לראות את הנרות, הראיה מקשרת אותנו לנס בצורה אחרת אמנם אנחנו יודעים, אבל זה לא מספיק, צריך לראות גם בשביל עצמינו.

והיו עיניך רואות את מוריד, מה ענין של הראיה, כי הראיה מקשרת יותר, הוא רואה את הרב הוא מתחבר יותר, רבינו צ"ל כותב בהקדמה לארחות יושר בענוותנותו הרבה שהוא לא ראוי, ואל תסתכל באומרו אלא על מה שנאמר בו הוא כתב שהוא בעצם מלקט מאמרי חז"ל (זה בענוותנותו הרבה הוא כתב), אבל מה אנחנו יכולים, אני זוכר שפעם היינו בשיעור ירושלמי אצל מורינו הרב, אז הוא אמר על איזה ירושלמי שיש מזה ראיה לחסידים, שיש ענין לאדם להחזיק חפץ מהרב.

אז חשבתי שזה הכל נאמר בזמן שלא היה דברי תורה שלא כתבו והכל היה בעל פה, אבל שמחזיקים בדברי תורה של הרב לא צריכים חפצים, רואים את בעל השמועה, אדם צריך לראות את בעל השמועה לפניו, בזה עצמו שהוא רואה את דברי התורה, הוא יכול להזכר, שיש את הדברי תורה את השפתותיו דובבות, הוא רואה את בעל השמועה בזה עצמו אם הוא מצייר לעצמו אז הוא יכול להתקשר.

אז אדרבא צריך להסתכל באומר (ככה אני חושב) לא רק במה שנאמר, אנחנו נסתכל, כמה שנסתכל יותר, נתבונן יותר בדמות הפלאית הזאת שהיתה לנו שזכינו לראות בדור האחרון שזה דמות פלאית ממש, לא שייך לתאר, כבר בחיי חיותו הרגשנו ככה שאנחנו נמצאים בפני דמות מופלאה בדמות פלאית, ושיש לנו זכות בכל רגע ורגע.

אז ככה כמה שיותר שנתבונן נזכה לארחות יושר, שיישר ארחותיך, נקרא את כל המאמרי חז"ל שהוא מצא לנכון שזה יכול בדור האחרון שלנו ליישר את הארחות, ואם ירצה ה' שהקב"ה יעזור שנזכה לעלות מעלה מעלה להתעלות במעלות התורה והיראה.

...

הגאון רבי נחום בויאר שליט"א

ברשות הרב הגאון רבי יצחק שאול שליט"א וידידי רבי משה מרדכי אנגלרד שליט"א.

אנחנו בפרשיות האחרונות הרבה מדברים על החלומות, אנחנו נקרא לזה על השאיפות, אמנם היו גם חלומות של יוסף, חלומות של פרעה, אבל אנחנו נדבר ונקרא לזה בתור שאיפות.

כתוב שכשיעקב אבינו שמע את החלומות של יוסף "ואביו שמר את הדבר", אומר רש"י הוא חיכה לדבר הזה, נשאלת השאלה למה כתוב לשון שמר את הדבר, שיהיה כתוב שמר לדבר, לשון חיכה לדבר, שהוא ישב ציפה לראות מה יצא מהחלומות.

שמעתי פעם בשם הגאון רבי שניאור קוטלר שהוא הסביר כך: יש שני סוגי אנשים שמחכים למשהו, האדם מחכה לאוטובוס שיגיע, הוא עומד בתחנה, והוא יורד כל הזמן לכביש מסתכל ובודק אם האוטובוס מגיע או לא מגיע, (היום בימינו מתקשרים בטלפון עוד כמה דקות הוא יגיע). נו האם זה שאתה יושב ומצפה וממתין שהאוטובוס יגיע, זה מזרז את האוטובוס להגיע? בדקה אחת או שתיים? זה לא עושה שום דבר! גם אם תרד לכביש ותסתכל אם אתה רואה אותו מרחוק האוטובוס לא יגיע יותר מהר, זה דוגמא אחת של אדם שמצפה, הוא יושב ומחכה לאוטובוס שיגיע.

וזה ההסבר השני ואז מגיע החלק מסרת טמאים ביד טהורים, רשעים ביד צדיקים, לא היה פה שום דבר אחר לקלוט, כולם ברור שרק טהורים צדיקים ובעיקר עוסקי תורתך, זדים זה הקליפה הכי קשה, מי יכל לעשות את זה? העוסקי תורתך!.

דבר מאד מעניין כתוב בפרי מגדים (א"א תר"ע) מה הכוונה להשכיחם תורתך, הוא מסביר שלהשכיחם תורתך לקחת מהם את המתיקות ואת השמחה של תורה, זה לא בא ככה בלימוד רגיל – רק בעסק ובפלפול, להסתפק ולפשוט, לעמול בתורה, ואין שמחה כהתרת ספיקות.

שמעתי פעם מחדשד"ר הגאון רבי אלעזר דוד אפשטיין שליט"א, שהוא סיפר שהם היו לומדים בחברותא, פעם אחת רבי חיים נרדס מידי פעם, ואחרי זה רבי חיים התנצל שלילה קודם הוא היה בשבע ברכות, והחתן שאל אותו שני שאלות שהוא לא עמד עליהם קודם, וחפיש כל הלילה מקורות לפשוט את זה, הוא אמר שנדמה לו שמצא מקור לזה, ולכן היה עייף לילה שלם לא ישן, אין שמחה כהתרת ספיקות, אומר הפרי מגדים עוסקי תורתך מבקשים את העמל את היגיעה, מביא את השמחה את האהבה, את החיבה.

עד היום הרבה מעות היה לנו, הכל נשלח אל מרן שר התורה וכלאחר יד היה פושט את הספיקות הכי גדולות, והיה שמחה של עוסקי תורתך, את הכל איבדנו.

אבל ב"ה שיש לנו כמו שהזכירו קודם את בעל השמועה כנגד עיניו, כל התורה שבכתב שהוא השאיר לנו, שארוכה מני ארץ ורחבה מני ים, באמת אי אפשר להבין איך בן אדם השיג כל כך הרבה ללמוד וללמד, להרביץ תורה מהפלאים של הדור, אין שום ספק שהזכות שלו תמשיך לעמוד לכל עוסקי תורתך, לכל אלו ששונים ממשנתו, לכל אלו שלא נותנים לו מנוחה בקבר, וכל הזמן שפתותיו דובבות בקבר, יתן הקב"ה שנזכה בקרוב בגאולה השלימה לראותו בתחיית המתים במהרה בימינו, אמן.

...

הגאון הגדול רבי יואל מקלב שליט"א

אנחנו נמצאים עוד תחת הרושם של ימי חנוכה, שנצטוונו להדליק נרות חנוכה כפשוטו הוא כדי לפרסם את הנס לאחרים, אך שאומרים את הנוסח של הנרות הללו אין לנו אלא לראותם בלבד, זה נראה שהמטרה בהדלקת הנרות זה לא רק בתור אחרים, אלא גם בתוך עצמינו, שאנחנו בעצמינו נראה את הנרות, וגם אם אנחנו יודעים ומכירים בנס.

הרמ"א מוסיף על המחבר שכותב כי אדם שנמצא במקום שאין אף אחד אז גם צריך להדליק, ומסביר כי חייב לראות את הנס, מהרמ"א נראה שיש צורך שאנחנו בעצמינו גם נסתכל על הנרות, מה ענין שאנחנו בעצמינו נראה את הנרות.

אלא נראה שיש משהו מיוחד בראיה, הראיה מקשרת את האדם לדבר, יש מושג שאדם רואה משהו אז זה מקשר אותו לדבר יותר מאשר ידיעה לבד, חז"ל אומרים שאדם מסתכל בציצית אז כאילו מקביל פני שכינה, כתוב בגמרא כיוון שבציצית יש בזה תכלת, והתכלת דומה לים, והים דומה לרקיע, ורקיע דומה לדומה, אז זה יוצא שאנחנו לובשים ציצית אנחנו מתקשרים, יש פה כאילו הקבלת פני שכינה.

יש ברמב"ן על התורה, הוא מדבר שם על בלק שלקח את

אבל חקלאי שזרע שהוא מחכה, שהוא בא לשדה לבדוק איך השדה פורח, איך העצים, איך היבול, אז שהוא בא הוא לא רק מסתכל מה קורה אם כבר הצליח או לא, אלא הוא גם מטפח, גוזז גוזם וכו', הוא דואג כל הזמן שהעץ הזה יצמח, וזה הביאור, אצל יעקב אבינו הוא ראה שיוסף הצדיק מדבר שהולך להיות מלך, אז הוא אמר אם ככה, אני צריך לעשות משהו, **ושמר את הדבר הכוונה שהוא טיפח אותו.**

כתוב שהוא למד איתו תורת שם ועבר, מה זה תורת שם ועבר, כיוון שיעקב אבינו הלך ונטמן ארבע עשרה שנה בבית שם ועבר לפני שהוא נכנס לבית של לבן, **זה תורה מיוחדת של בן אדם שנמצא בסביבה, לא מספיק סביבה רגילה בשביל יעקב אבינו, הוא צריך לימוד מסוים, ואת זה הוא הביא ליוסף,** הוא הבין שיוסף הולך להיות מלך, אז צריך ללמד אותו, זה הפשט אביו שמר את הדבר.

זאת אומרת שכשאדם יש לו שאיפות, זה לא מספיק שהוא ישב ויחשוב הוא מצפה למשהו, לשבת בחיבוק ידיים ולהגיד אני מחכה זה לא מספיק, **אלא אדם צריך לעבוד לעבוד ולעבוד ולקחת על עצמו מחייבים, ובצורה כזאת שיש לו את המחייבים ככה הוא יוכל לגדול ולצמוח, זה ואביו שמר את הדבר.**

יש בפרשה עוד נקודה אחת נולדו ליוסף הצדיק שני ילדים מנשה ואפרים, מנשה נקרא כי נשני אלוקים מכל עמלי ומבית אבי, אפרים נקרא על שם הפרני אלוקים, כולם שואלים, מנשה אתה רוצה לשכוח מבית אבא? אז למה אתה קורא לו את השם הזה, וחוף מזה איך זה יכול להיות שכך תרצה, לשכוח מבית אבא? דמות דיוקנו של אביו, שלח את העגלות, רואים שהוא לא רצה להתנתק מאבא שלו, אז מה זה הרעיון הזה שהוא קורא לו לבן שלו נשני אלוקים, הקב"ה השכיח ממני, נשני זה לשון השכיח, מה הרעיון לקרוא לו ולהנציח לזכור את הלשכות, מצד שני אפרים כי הפרני אלוקים.

אז מסבירים שהביאור הוא כי אם אדם מסתכל על העבר מסתכל על הבית, נזכר כל הזמן מה היה ומה עבר עליו, זה יכול לשבור אותו, ההתמודדות שלו היתה כי כי נשני אלוקים, אבל הנה היום אני נמצא במצב אחר של הפרני אלוקים.

זה היסוד והכוח של יוסף הצדיק במקום הזה במצרים, שמצד אחד הוא זוכר את הלימוד עם אבא שלו, דמות דיוקנו של אביו עומדת מול עיניו, לזכור כי נשני אלוקים, ומצד שני **אני יודע שעשיו הוא נמצא אמנם לא במקום האידאלי, אבל כי הפרני, היום אני נמצא כזה ומתחזק ומבין שזה רצון ה'.**

במה דברים אמורים, אני חושב שיש לבחורים איזה קושי שאם הם מסתכלים על מה שהיה בעבר, לפעמים זה מכניס אותם באיזשהו הרגשה נו פחות הצלחתי, ואז אין לו את הכוח להמשיך הלאה, כי הוא נשבר ממה שראה בעבר, אבל אם אדם יעמוד ויתבונן ויסתכל כי הפרני, **זה היום מצב חדש המצב שלי.**

אבל בשביל שאדם יוכל להחזיק במצב החדש אדם צריך שיהיה לו מחייבים, שיהיה לו איזה סדר מסודר שהוא לומד בו, והוא יודע שכל יום הוא חייב ללמוד, תראו את היהודים שהם לומדים את הדף היומי הם לא יכולים לפספס יום, ואם יש אונס, הם יכולים מקסימום להשלים את זה, אבל לא יותר מידי, יש להם את הסדר שהם עומדים בו, והם יודעים שהם חייבים, ולא הולכים לישון, ולא יוותרו על לימוד היומי.

חוץ ממה שאנו יושבים ולומדים כל היום, **אבל שיש משהו מסודר, הוא מרגיש הרבה יותר מחויב,** פעם שמעתי ווארט ממישהו יש לוח שנה שכל יום תולשים, ויש לוח שנה שמעבירים את זה מצד לצד, יש כאלה שהם פשוט אומרים היום ואתמול לא היה כ"כ מוצלח, אז קורעים אומרים מחר יהיה יותר טוב, אבל יש כאלה שכל יום ויום אצלם זה עוד יום של עליה ועוד יום של עליה ושטייגען.

עכשיו אני רוצה להגיד לכם בנימה אישית, הספר ארחות יושר שכתב רבינו מרן שר התורה, שמקטנותי ראינו הסתובבנו ונשמנו, מצד אחד היה הרגשה שכיוון שכל כולו תורה הוא מופקע מכל מה שקורה אצלינו, אבל שהוא כתב את הספר ארחות יושר, זה היה בשבילי ולעולם התורה הפתעה גדולה, הוא חי אותנו עם התמודדויות של בן ימינו וכתב לנו את הספר המוסר הזה עם הדברים שאנחנו מתמודדים בשנים האלו, הוא בהבנה הגדולה שלו ישב וכתב את הספר הזה שהוא מדבר אלינו לשפה שלנו לרמה שלנו.

יש כאלה שעוברים על הספר ווארט שם ווארט שם, אבל דבר גדול מה שהארגון לקח על עצמו לחזק הענין מדובבי שיח של לימוד יומי, כל יום כל יום, **אני שומע שבאמת יש הרבה הרבה כאלה ששותפים בזה ומרגישים שכל יום ויום זה עליה שלהם.**

וזה בלי שום פספוס של יום, הם מרגישים כי בשלימות גמרו שני מחזורים ועכשיו בעז"ה הולך להתחיל מחזור השלישי, הקב"ה יעזור שכל אלה יצטרפו לזה ירגישו את הזכות הגדולה והעליה הגדולה בתורה וביראת שמיים, ובעז"ה המשך הזמן יהיה כולו תורה ויראת שמיים.

...

את המעמד חתם בדברים נלהבים המנחה הרה"ג רבי משה מרדכי אנגלרד שליט"א משגיח ישיבת "תורת חיים" לצעירים ב"ב, בחשיבות ריבוי הלומדים וההוגים בקביעות בדברי מוסרו של רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל, וקרא דבריו לבני הישיבות הגדולות שבישיבתם עדיין לא פעלה התוכנית, ליצור קשר ולעדכן על כך את רכזי הפרויקט ולסייע שתצטרף ישיבתו ללגיונו של מלך - תוכנית "מדובבי שיח" אשר זכתה לברכתם ועידודם של מרנן ורבנן גדולי ומרביצי התורה.

ועדיין מהדהד מכתבו המיוחד של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל, שכתב למשתתפי המעמד שנערך אשתקד עם סיום המחזור הראשון ולקראת תחילת הלימוד במחזור הקודם, כי **"בודאי יש בזה נחת רוח לנשמת מרן זצוק"ל בגנוזי מרומים, וימליץ טוב על כל המתחזקים,** ויה"ר שתזכו להמשיך בדרככם הטובה, ולהתעלות בתורה ובדרכי קנייניה, לאורך ימים ושנים".

לרפואת הגאון הגדול רבי ברוך בן צביה ויסבקר שליט"א ר"י בית מתתיהו.

הזקוק לרחמי שמיים מרובים.

ברכת מזל טוב שלוחה להגאון רבי יאיר יששכר ינאי שליט"א מרבני המכון, לרגל נישואי בנו החתן הרב אליעזר נ"ו השבוע

יו"ל ע"י מכון "דרך אמונה" בקול ובכתב - קו דרך אמונה: 0799-211-666 לקבלת הגיליון במייל: a0799211666@gmail.com